

Dat Ewerfeuhrerleed

Gorch Fock

nach „Der Papst lebt herrlich in der Welt“

Ick bün de E-wer-feuh-rer Hein, in 'n Ho - ben heet ich Hein-Kop-
tein, ohn mi kunn Hamborg nich be-stohn, keen Damper kunn no See hengohn.

1. Ick bün de Ewerfeuhrer Hein,
in 'n Hoben heet ich Hein-Koptein,
ohn mi kunn Hamborg nich bestohn,
keen Damper kunn no See hengohn.
2. De Arbeit geiht mi von de Hand,
dat weet de ganze Woterkant;
den Hannel kenn ick heel genau,
keen Laeiß und Woermann is so slau.
3. De Bibel seggt: De arbein kann,
de sall ok an den Fleeschpott ran!
Allright! Ick sett noch achterheer:
He mutt ok mol an Köm un Beer!
4. In Sproken bün ick bannigforsch,
snack ingelsch, spoonsch, franzeusch un noorsch,
sogor von Hochdütsch weet ick wat,
natürlich bobenan steiht Platt!
5. Ick heff in min Matrosenjohrn
de ganze wide Welt befohrn,
heff unner Palmen rumspazeert
un söbenmal de Lien passeert.
6. Nu sing ick twischen Damp un Tut
un stür vergneugt min lütte Schut!
Ick bün de Ewerfeuhrer Hein,
in 'n Hoben heet ick Hein-Koptein!